

Pambre Mihkel oli mõttesse jäänud.

„Tere Mihkel!“ tuli talle feigi wanamees juurde ja waatas otsha. „Kas oled ise, ehet on see sinu waim?“

„Ise, mis ise!“

„Ja nii muutunud!“

„Mured, sõber, mured!“

„Jah, ma olen kuulnud, aga mis siis nüüd pääle hakad?“

„Tulin wallast armu paluma!“

„Armu paluma sina — endine walla talitaja! Kas muud teed enam ei leia, Sugulased, sõbrad...“

„O wennas, tunned elu wähe. Sugulasi ja sõpru on ainult häil pääwil olemaš, halwadel otsid neid latre tulega asjata. Ei taheta sinuga enam üle õlagi lõnelda. Kui on tsdira, siis on sõpra, ütleb wanajõna.“

„Hei, wanamees,“ hõikas wallawanem, noor 30-ne aastane mees ukje wahelt ja idmbas käega, „sinu kord on läes!“

„Jah, minu kord on läes!“ ütles Pambre Mihkel, jättis tuttava jumalaga ja astus wallawalitsuse ette.

D. Gr.

Wanarabwa ilmatarkus.

Sinised pilwed kuulutavad külma, hallid wihma ja punakad pilset. Kui hommikul förgi wikerfaar on, siis tuleb pilaline wihmasadu; näitab wikerfaar end öhtul, siis tuleb teisel päewal hääd ilm. Kui ämblikud wõrgu sootfi tijuwad, siis tulewad halwad ilmad. Kui pääsukeled ligi maad lenda wad, siis on pilalist wihma oodata; suruwad jääsed, siis tuleb wihma. Tuleb ämblik pejast välja wõrku punuma, siis tulewad hääd ilmad. Kui kanad hilja magama lähevad, siis tuleb teisel päewal sadu. Kui lull õrrele minnes fireb, muutub ilm halvaks. Kui järived ja sood auravad, tuleb wihma. Sügisene udu toob sooga, kewadine wihma. Lange wad tähed taevast, siis tuleb tuult ja wihma. Külmatab Mär dipäival, siis on Jõulul pehmend ilmad. Kui Kadri wefistab, on külm oodata. Jõuluaegne härmatis tähendab teisel aastal hääd wiljasaati. Kui tuul hulub, tuleb wihma, talwel hula. Kui lonnad kongesti troosjuwad, tuleb wihma. Kui sügisel kured wäga juures hulgas ja sarjudes rändavad, siis tulewad halwad ilmad; kui haned lähevad, siis on hal lad taga, kui luiged, siis lumi taga.

Tartus, Raubahoowis nr. 26.

E. Günther'i

enne Martin Bödler'i

wärwi pood

Tallinnas ja Wiljandis,
Tartus, Raubahoowis N° 6,

müüs tingimata kõige odavama hinnaga töösiugu hääd
lõnga ja kanga wärwissid, seebikiwi, willa kraa-
ssid ja kuulsoaid Steiermarki terase vikatid. Maal-
dri wärwissid lauvalt ja anururommuga oliga derutud.
Wärnitsjad, laffi, liimi ja pintsliid. Seina- ja
fatuçevappi wabrilu hinnaga.

Tartus, Raubahoowis nr. 26.

Mõndasugust.

Barao unenägu. Tuntud Inglismaa lord Derby seletas kord ühes jeltsfonnas, et tema piibliloos seisva Barao unenäöst seitsmest rašwajest ja seitsmest lahjast lehmast jugugi aruhaada ei või, see ei võivat wõimalik olla, et lahjad lehmad rašwajed ära sülja on wõinud.

Selle peale wästas talle pangapidaja Steffens: „Mina ei wõinud sellest fa mitte ennemine aru saada, kuni ma kui noor algaja naese wõtsin. Minul oli seitse valjus fassja ja laubanduje raamatut, minu naasel oli aga paljalt üksainumas wäifene majapidamise raamat. Vasta lõpus oli see wäifene raamat minu suured ja valjusid raamatud ära viginud, ilma et seda taast märgata oleks wõidud.“

Nut moodi reklame. „Mostwas,“ ütles Nathan Haskell Dale, Tolstoi kirjade tõlkija, „nägin ma õhu eel wäi-
fest last, kes haledasti nuttis. Ta sammus ühte peauulitsat
pidi edasi, ja ta hulumine kogus pea hulka inimesi lollu.
„Mis sul wiga on, armas laps? . . . „Miks fa nutad, lap-
sulene?“ küsits igaüts kaastundluskult. Wäikene jõmsikas wai-
tis wiimats. Ta waatles enese ümber kogunud rahwa hulka.
Siis töötis ta valjusti heast ja pajatas. „Ma olen ära
elsinud. Kas ei wõits teigi nõnda lahke olla, mind koju
viia, Iwan Trubehzoi juurde, kes kõige juurema riidekaup-
luse omanil lõuna pool linna ojaš on. Temale saadeti hil-